

Nemzetiségi Ifjúsági Díjasok

A Magyarországi Nemzeti és Etnikai Kisebbségekért Közalapítvány tavaly év végén a második alkalommal ítélte oda a 2003-ban alapított Nemzetiségi Ifjúsági Díjat. A decemberi hivatalos díjátadón. A tizenhárom magyarországi nemzeti és etnikai kisebbség tizenkilenc tehetséges, tevékeny fiatalja kapta meg az elismerő oklevelet s a vele járó százezer forintot. Sorozatunk harmadik részében újabb két díjazottat mutatunk be.

Bajzek Gyöngyi, 30 éves, Felsőszölnök

– Elismerést és egyben megtiszteltetést jelent számomra a kitüntetés. Ösztönző hatással van rám, nagyobb energiát érez magában az ember, még többet akar tenni a szlovén kisebbségért és megőrizni a szlovén hagyományokat.

Szlovén családból származom, szüleim felsőszölnöki születésűek. Anyanyelvi tudásom alapjait a családban sajátítottam el, innen hoztam

magammal a szlovén kultúra szeretetét és ápolásának igényét is. Általános iskolás koromtól jártam a különböző kulturális- és olvasótáborokba. Már akkor tagja voltam a gyermek néptáncsoportnak és az énekkarnak. Részt vettem az anyanyelvi szavaló- és tanulmányi versenyeken. Középiszkolásként, 1990-ben a *Pável Ágoston Vegyeskar és a felnőtt néptáncsoport* tagja lettem, 2003-ban pedig a rábavidéki *Nindrik-Indrik* színjátszócsoporthoz csatlakoztam. Azóta is hűséges vagyok mindhárom művészeti ághoz.

Felsőfokú diplomámat a *Berzsenyi Dániel Tanárképző Főiskola Szlovén nyelv és irodalom* szakán, levelező tagozaton szereztem.

2004 júniusában a *Szlovén Szövetség* állandó munkatársának választottak. A tájnyelv megőrzéséről írok rendszeresen a *Porabje* újságban (a magyarországi szlovének lapja – a szerk.). Tagja vagyok a *Magyarországi Ifjú Szlovének Egyesületének* is.

Szentgotthárdon 2001. óta működik a Magyarországi Ifjú Szlovének Egyesülete, amelyben a Rábavidéki szlovén fiataloknak lehetőségük van találkozni a szlovéniai ifjakkal. Közös szabadidős programokat szervezünk – többek között piknikeket, kirándulásokat, zenés délutánokat. A Szlovén Szövetségben működő kulturális csoportok gyakran lépnek fel Szlovéniában. Ez kiváló alkalmakat teremt arra, hogy új kapcsolatokat alakítsunk ki.

Több kulturális csoport tagja vagyok, és erről a jövőben sem szeretnék lemondani. Úgy érzem, ezek segítenek megőrizni a szlovén kultúra értékeit, ugyanakkor példát mutatnak a fiatalabb nemzedéknek is. A Szövetség munkatársaként az itt élő szlovének kulturális munkáját segítem.

Grexa Liliána (28 éves) – Budapest

– Édesanyám révén vagyok ukrán származású. Ukrajnában születtem, de már egy éves koromtól Magyarországon élünk. *Hartyányi* Jaroslawa elnök asszony és az Országos Ukrán Önkormányzat jelölt a díjra, amelyet nagy megtiszteltetésnek vettem és igencsak örültem a kitüntetésnek.

Kilenc évvel ezelőtt, 1997-ben kapcsolódtam be a magyarországi ukrán kisebbségi munkába. Édesanyámat egy-

szer egy kulturális rendezvényre hívták és én is velem mentem. Annyira megtetszett az ottani légkör, az emberek, hogy akkortól én is járta a programokra. Jelen voltam a II. Ukrán Kisebbségi Táborban, Baktalórántházán is, ahol sok magyar-, horvát- és anyaországi ukrán fiatallal ismerkedtem meg. Ott alapítottuk meg a Ruszalka énekegyüttest. Előbb duóként, utóbb trióként most pedig már kvintettként lépünk fel az ukrán népdalokkal. Jártunk sok kisebbségi napon – például Tarjánban és Szegeden – s eljutottunk Horvátországba is. Táncoltam, a magyarul Szivárvány nevet viselő ukrán néptánc együttesben is.

Kisebbségi munkám nagy részét a rádiós, később a televíziós munka tette ki. 1998-ban indult el a Magyar Rádióban az ukrán nemzetiségi adás. Mivel jól tudtam ukránul, bekapcsolódhattam a műsorkészítésbe. Először híreket fordítottam, majd tudósításokat készítettem a műsornak magyar és ukrán nyelven. Húsvétkor interjút készítettem például a magyarországi ukrán nagykövettel, de az ukrán külügyminiszter látogatásáról is beszámolhattam.

2000-től a Magyar Televízióban az ukrán kisebbségi műsornál is dolgoztam. Itt is hasonló feladataim voltak, mint a rádiónál: híreket szerkesztettem, tudósításokat készítettem, műsorszámokat konferáltam fel.

2003-ban a TV2-höz kerültem, ahol jelenleg is szakmai kommunikációs menedzserként dolgozom. Sajnos a televíziós szerződéselem nem teszi lehetővé, hogy más tévéknél is tevékenykedjem, ezért a kisebbségi médiában már nem tudok szerepet vállalni.

Továbbra is eljárak viszont a rendezvényekre. Remélem, hogy valamilyen módon a jövőben is ki tudom venni a részem az önkormányzati vagy a kulturális munkában.